

«Παρεμβαίνοντες...»

Εὐσπλαγχνοί: ὅμοιοι μὲ τὸν Θεό!...

Α'.

Εὐσπλαγχνία εἶναι ἡ εὐαισθησία τῆς καρδιᾶς νὰ ἀγκαλιᾷ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους.

Δὲν εἶναι μόνο μία εὐγένεια ἐξωτερική, ἀλλὰ κυρίως μία κατάσταση τῆς ψυχῆς, ποὺ ἐπιζητᾷ πάντα τὸ καλὸ τοῦ πλησίον.

Ὅταν **σπλαγχνιζόμαστε** κάποιον, ἐκείνη τὴν ὥρα φέρνουμε τὸν ἑαυτὸ μας στὴν θέση ἐκείνου.

Ἡ **εὐσπλαγχνία** εἶναι μεγάλο χάρισμα, δῶρο, καθὼς μᾶς κάνει ὁμοίους μὲ τὸν Θεό.

Ὁ **εὐσπλαγχνος** συγκινεῖται βαθειὰ καὶ λυπᾶται γιὰ τὶς ξένες συμφορές, συμμερίζεται τὴν κατάσταση αὐτοῦ ποὺ ἔχει ἀνάγκη καὶ γίνεται μία ἀγκαλιὰ γιὰ τὸν πονεμένο.

Εἶναι ἔτοιμος νὰ θυσιάσει τὸν ἑαυτὸν τοῦ καὶ τὶς ἐπιθυμίες τοῦ, γιὰ νὰ ἀνακουφίσει τὸν πλησίον.

Ἡ καρδιά τοῦ χτυπᾷ γιὰ τὰ βάσανα ὅλης τῆς πονεμένης ἀνθρωπότητος.

Ἄν θέλουμε νὰ ἐλκύσουμε τὴν εὐσπλαγχνία τοῦ Θεοῦ, νὰ γίνουμε εὐσπλαγχνοὶ πρὸς τοὺς ἄλλους.

Γιὰ τὴν διαμόρφωση μίας εὐσπλαγχνης καρδιᾶς, παίζει ρόλο τὸ περιβάλλον, στὸ ὁποῖο μεγαλώνουμε, ὁ χαρακτήρας, ἀλλὰ κυρίως ἡ ἐν Χριστῷ καλλιέργειά μας.

Ἐὰν δὲν ἀλλιωθεῖ ὁ ἀνθρώπος ἀπὸ τὸ Ἔλεος καὶ τὴν Ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, δὲν μπορεῖ νὰ ἀποκτήσει αὐτὴ τὴν εὐαίσθητη διάθεση τῆς συμπόνιας καὶ τῆς συγχωρητικότητος.

Ἡ **εὐσπλαγχνία** ἐνεργοποιεῖται μὲ τὴν προσευχή, τὴν ἄσκησι, τὸν ἀγῶνα γιὰ αὐτογνωσία καὶ τὴν συναίσθηση τῆς ἀμαρτωλότητός μας.

(Ἐπεται τὸ μέρος Β')

Ὁ Ἐρανιστὴς

† ὁ Μητροπολίτης Κυπριανὸς

3.8.2025 ἐκ. ἡμ.,

† Ὁσίων Ἰσαακίου, Δαλμάτου καὶ Φαύστου